

Det Radikale Venstre er sammen med Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet om at sige, at man skal sikre kommunerne en bedre økonomi. Jeg går ud fra, at Det Radikale Venstre er enig i, at der i den nuværende samfundsøkonomiske situation ikke er plads til at pumpe en masse penge ud til kommunerne. Vi er nødt til at lægge nogle rammer også for den kommunale økonomi, for at sikre en forsvarlig økonomi i det her land.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:46

Margrethe Vestager (RV):

En af de ting, vi jo foreslog, da vi diskuterede kvalitetsreformen – for vi var meget glade for de samtaler, vi havde i forbindelse med diskussionen om kvalitetsreformen – var netop en drøftelse af, om man ikke fra statslig hold burde udskyde brugen af nogle af de midler af hensyn til samfundsøkonomien.

Det afspejler jo noget af det, som vi har været meget optaget af, nemlig hvorfor det hele tiden er regeringen, der kommer og siger, at kommunerne skal gøre sådan og sådan, i stedet for at give plads til, at kommunerne i højere grad selv kan sige: Det er det her, vi gerne vil. Der er jo et begrænset råderum, når der ikke bliver gennemført reformer, hverken på skatteområdet eller i arbejdsmarkedspolitikken f.eks. ved at lave en dagpengereform med en højere ydelse i begyndelsen og en kortere dagpengeperiode, så folk ikke skal gøre sig en økonomisk bekymring, men kan komme i gang med arbejde, jobtræning, eller hvad det nu kan være.

Det reformarbejde er det, der skaber råderum, og derfor syntes vi, det var vigtigt i de forhandlinger, vi havde om kvalitetsreformen, at sige, at vi synes, at der skal prioriteres, sådan at staten holder lidt tilbage og giver plads til kommunerne selv. Når jeg taler med vores kommunalfolk, får jeg en oplevelse af den snærende ramme med serviceloft, anlægsloft og skattestop, der er lagt ned over kommunerne, og det er simpelt hen ikke rimelige vilkår for folkevalgte kommunalpolitikere, der har et ansvar at løfte.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lars Barfoed for anden korte bemærkning.

Kl. 16:48

Lars Barfoed (KF):

Hvis staten skal holde lidt igen, så der bliver plads til kommunerne, så bliver jeg nødt til at si-

ge, at der har været en markant vækst i den offentlige økonomi, siden denne regering trådte til. Den økonomiske vækst, der har været i den offentlige sektor, har stort set alene fundet sted ude i kommunerne. Der har stort set ikke været nogen vækst i økonomien for statens vedkommende. Staten har været meget tilbageholdende hele vejen igennem.

Men jeg forstår så, at vi er enige om, at der skal være en grænse for kommunernes økonomi nu, fordi der ikke er plads til at ekspandere den kommunale økonomi. Men jeg forstår også på fru Margrethe Vestager, at der skal reformer til, så vi får mere arbejdskraft til rådighed. Det er vi jo sådan set enige om, og det arbejder vi også for. Så forstår jeg, at fru Margrethe Vestager vil have lavere skatter, og det er vi også enige om, og så kommer hun også med et forslag, som Det Konservative Folkeparti i mange år har været tilhænger af, nemlig en årsindkomstmodel, hvor man får mere i starten af dagpengeperioden og så gradvist nedtrapper dagpengene. Det synes jeg lyder fornuftigt.

Så vil jeg bare spørge: Tror fru Margrethe Vestager, at hendes venner her til vedtagelsen er med på den reform, som Det Radikale Venstre er inde på, eller kunne man ikke forestille sig, at Det Radikale Venstre egentlig har valgt nogle forkerte venner, hvis man vil basere reformer på bl.a. skattenedsættelser for at skaffe mere arbejdskraft? Kunne det ikke tænkes, at Det Radikale Venstre ville være bedre tjent med at vælge nogle andre venner her i Folketinget for at få gennemført sådan nogle tanker?

Kl. 16:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 16:49

Margrethe Vestager (RV):

Nu var det jo godt nok ikke en konservativ, men en Venstremand, tror jeg, der sagde, at hvis man vil have venner i politik, så skal man få sig en hund.

Jeg tror, at det er meget kendetegnende for os, at vi forsøger at finde samarbejdspartnere der, hvor vi har fælles interesser. Det var jo det, som vi prøvede her i foråret, fordi vi syntes, at det var vigtigt for os, når vi nu er meget optaget af, at der skal skaffes mere arbejdskraft, så også at levere de steder, hvor vi kan se, at regeringen faktisk har fat i noget. Derfor gik vi jo ind, og vi oplevede også, at der var et ønske om, at vi kunne få en indflydelse på jobplanen, for selv om den ikke har det omfang, den burde have, så er